

ио виждамы пъваго икнитора ібатаго Симона Петра міроточиваго [28]. Храмъ има на Рождество Христово, има ібаты мошы: ржкъ отъ ібатаго беінкомжченника Димитрия, и часть отъ ібаткѣ Марії магдалины, и другы разны часты, и часть отъ креста на честно-то дѣво; и иже и един чудотворник икона на Божій матерь, коѧ-то іама отъ батопедъ дошла не видимо [какво-то казбжта], така Богъ изволилъ, коѧ-то и до днесь сѫществува.

(28) Той Симонъ вѣже отъ начало при иѣкого старца ученикъ, и великихъ подвигъ имаше въ послушаніе, обаче удостоенъ, да му сѧ показа отъ Бога таж переж за беззлобіе, а онъ недостоинъ сѧ лигѣше, и въ послушаніе тѣрпѣше, и толко зъ г҃евършенствію сѧ въздигна прігнапамятный, удостоенъ да сѧ кѣ сѧ бездущи-тѣ демоны. Единъ путь видѣ дѣвела прѣобразенъ на змій великихъ дано бы по уплашилъ, а ібатый стала на молитвѣ и поклони змій-тѣ, и тѣй въ велико г҃евършенство достигна и чу глаголъ отъ Бога что му думаше: да изгради обитель (мѣстѣрь) на върхъ камень, гдѣ-то видѣ звѣздѣ что сѧзъ отъ не во-то за назначеніе на мѣсто-то, и тѣй изъ повелѣніе Божіе нача и скверши, и много чудеса сѧ показаужъ изъ молитвы-тѣ на ібатаго. Единъ день като работаужъ работици-тѣ а негова ученикъ зѣ да гы послужи сѧ водкѣ (ракій) инчкы-тѣ, и тѣй нечаянно падна долу отъ толко зъвочинъ, о чудо! прѣзъ падна на нозѣ-тѣ и, намѣрилъ и чашж-тѣ какъ-то ѿ вѣже напалилъ въ ржцѣ-тѣ му непоколебима изъ молитвы-тѣ на ібатаго. Иѣкога нападнаужъ разбойницы на ібатаго, и прѣподобный безз да имѣшъ пропти-ки, на единого ржкѣ изгнана, другому очи исклѣпѣхъ, и пакъ изъ молитвы-тѣ на ібатаго изгѣлѣхъ и прощеніе прѣложъ, и иѣконъ отъ нихъ въ чинѣ сѧ ібаткохъ.